

Sygn. akt III CO 15/07

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Starosty Powiatu T.
przy uczestnictwie Towarzystwa Hoteli i Pensjonatów "B." S.A. w Z.
reprezentowanej przez kuratora "T." sp. z o.o. z siedzibą w K.
i Funduszu Wczasów Pracowniczych sp. z o.o. w Z.
o zasiedzenie nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2007 r.,
na skutek skargi uczestnika Towarzystwa Hoteli i Pensjonatów "B." S.A. w Z.
o wznowienie postępowania
zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego
z dnia 12 kwietnia 2007 r., sygn. akt III CSK 84/07,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2007 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej Towarzystwa Hoteli i Pensjonatów „B.” S.A. w Z. - uczestnika postępowania w sprawie o zasiedzenie własności nieruchomości z wniosku Skarbu Państwa – Starosty Powiatu T. Orzeczenie to nie zawierało uzasadnienia na piśmie.

Ta sama uczestniczka złożyła skargę o wznowienie postępowania przed Sądem Najwyższym oraz zmianę postanowienia z dnia 12 kwietnia 2007 r. przez przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W uzasadnieniu skargi powołano się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 maja 2007 r. w sprawie SK 68/06, opublikowany w Dzienniku Ustaw z dnia 15 czerwca 2007 r. stwierdzający niezgodność art. 398⁹ § 2 zd. 2 k.p.c. z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji RP, który zdaniem skarżącej stanowi wystarczającą podstawę wznowienia postępowania zgodnie z art. 401¹ k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wznowienie postępowania na podstawie art. 401¹ k.p.c. jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy Trybunał orzekł o niezgodności z Konstytucją RP, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą takiego aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie. Z treści skargi o wznowienia postępowania wynika, że uczestniczka kwestionuje odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zamierza w drodze wznowienia postępowania doprowadzić do rozpoznania skargi kasacyjnej. Wskazuje na to jednoznacznie zawarty w skardze wniosek o zmianę odmownego postanowienia Sądu Najwyższego.

Wystarczy wobec tego wskazać, że normatywną podstawą odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej uczestniczki był art. 398⁹ § 2 zd. 1 k.p.c. a Trybunał Konstytucyjny orzekł wyłącznie o niezgodności z przepisami konstytucyjnymi zdania drugiego tego paragrafu, zwalniającego sąd kasacyjny od sporządzania pisemnego uzasadnienia. W tym trybie nie został usunięty przepis, który stanowił podstawę odmowy przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej uczestniczki.

Dlatego przedmiotowa skarga, jakkolwiek sformułowana w sposób odpowiadający treści art. 401¹ k.p.c., nie została oparta na ustawowej podstawie i jako taka podlega odrzuceniu na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. (podobnie Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 31 sierpnia 2007 r. III CO 8/07 nie publ.).